אין בו א] שומן וחלב לפניו ואכל אחד מהן
ואינו יודע איזה מהן אכל אשתו ואחותו עמו
בבית שגג באחת מהן ואינו יודע באיזו מהן
שגג שבת ויום חול ועשה מלאכה באחד מהן
ואינו יודע באיזו מהן עשה אמביא אשם
תלוי א)כשם שאם אכל חלב וחלב בהעלם
אחת אינו חייב אלא חטאת אחת כן על לא
הודע שלהן אינו מביא אלא אשם תלוי אחד
אם היתה ידיעה בינתים בכשם שהוא מביא
חטאת על כל אחת ואחת כך מביא אשם
תלוי על כל אחת ואחת גכשם (א) ב] שאכל
חלב ודם ופיגול ונותר בהעלם אחת חייב על
כל אחת ואחת כך על לא הודע שלהן מביא
אשם תלוי על כל אחת ואחת: גמ' איתמר
רב אסי אמר חתיכה אחת שנינו ספק של
חלב ספק של שומן חייא בר רב אמר
ג] דחתיכה משתי חתיכות שנינו במאי קא
מיפלגי רב אסי סבר היש אם למסורת 1מצות
כתיב ג] וחייא בר רב אמר יש אם למקרא
ד] מצוות קרינן איתיביה רב הונא לרב אסי
ואמרי לה חייא בר רב לרב אסי חלב ושומן
לפניו ואכל אחת מהן מאי לאו מדסיפא
שתי חתיכות רישא נמי שתי חתיכות אמר
להו רב ד)לא ה] ותיזלא בתר איפכא דיכול
לשנויי לכו סיפא בשתי חתיכות רישא בחתיכה
אחת אי הכי יש לומר חתיכה אחת מחייב
ו] שתי חתיכות צריכא למימר וזו ואין צריך
ז] למימר זו (ב) ולחייא בר רב דאמר מדסיפא
בשתי חתיכות רישא נמי בשתי חתיכות
מיתנא תרתי למה לי פרושי קא מפרש ספק
אכל ח] [חלב] ספק לא אכל (חלב) מביא אשם
תלוי כיצד כגון שהיה חלב ושומן לפניו אמר
רב יהודה אמר רב היו לפניו שתי חתיכות
אחת של שומן ואחת של חלב אכל אחת
מהן ואינו יודע איזו מהן אכל חייב חתיכה
אחת ספק של חלב ספק של שומן ואכלה
פטור אמר ט] רבא מאי טעמא דרב דאמר קרא
2ועשה אחת מכל מצות ה' בשגגה עד שישגוג
י] בשתים מצות כתיב מצוות קרינן איתיביה
אביי יא] זרבי אליעזר אומר חכוי חייבין יב] עליו
אשם תלוי אמר לו ר' יג] אליעזר סבר טיש אם
למסורת מצות כתיב איתיביה ט)יספק בן תשעה
לראשון או בן שבעה לאחרון יוציא והולד כשר יד] יוחייב באשם תלוי הא
מני רבי אליעזר היא איתיביה ינמצא על שלו טמאין וחייבין בקרבן על שלה
אתיום טמאין חוחייבין בקרבן נמצא על שלה לאחר זמן טמאין מספק טופטורין
מן הקרבן ותני עלה כ)(ג) חייב טו] משום אשם תלוי הא מני רבי אליעזר היא א"ר
טז] חייא אמר רב היו לפניו שתי חתיכות אחת של חלב ואחת של שומן ואכל
אחת מהן ואינו יודע איזה מהן אכל חייב חתיכה יז] ספק של שומן ספק של חלב
ואכלה פטור א"ר זירא מ"ט דרב קסבר שתי חתיכות אפשר לברר איסורו
חתיכה אחת אי אפשר לברר איסורו מאי איכא בין טעמא יח] דרבא לטעמא
דרבי זירא איכא בינייהו כזית ומחצה יט] לרבא ליכא מצוות ופטור לרבי זירא
אפשר לברר איסורו איתיביה רבי ירמיה לרבי זירא רבי כ] אליעזר אומר כוי
חייבין על חלבו אשם תלוי אמר ליה רבי אליעזר סבר לא בעינן לברר איסורו
איתיביה

מדסיפא בשתי חתיכות רישא נמי בשתי חתיכות. והכא נמי אפי' אכל ספק יש בו כשיעור כו' כמו כן לריך לומר דמיירי שיש שתי חתיכות לפניו ובשתיהן כשיעור יג] וכך נ"ל על כרחין שהרי אמרינן לקמן איכא בינייהו כזית ומחצה דלמאן דאמר יד] איקבע איסורא ליכא אם כן שמע מינה דיש שתי חתיכות ומכל מקום טו] האי זית אכל ואפילו אכל מן האיסור מסופק הוא אם אכל כזית ואשמעינן דאפילו בספק ספיקא מייתי אשם תלוי וגבי שבת ויום חול נמי מצינו למשכח שתי חתיכות כגון שעשה מלאכה בין השמשות דספק טז] יום או לילה וגם איקבע איסורא שעשה מלאכה בבין השמשות קרוב למוצאי שבת דאיקבע איסורא כל היום וגם אפשר לברר איסורא שיוכל לראות לפי ענין המלאכה יז] שפעל בשבת לפי מה שיש כמה עבר מן הלילה ולא עבר ממנה רק מעט יח] ופעל מלאכה רבה א"כ פעל קצת מן היום: **אמר** רב יהודה אמר רב כו' חתיכה אחת פטור כו'. ואם תאמר דהא אמרינן פרק שני דכתובות (דף כב:) גבי שנים אומרים מת ושנים אומרים לא מת כו' ופריך עלה הבא עליה באשם תלוי קאי ומאי פריך הא בעינן מצוות יש לומר דהתם פריך למאן דאמר הכא דלא בעינן חתיכה משתי חתיכות אבל יט] קשה דרב אדרב שהרי קאמר הכא רב יהודה אמר רב ובפרק האשה רבה (יבמות פח.) קאמר אמר רבה אמר רב לא שנו אלא שנשאת בעד אחד כו' ופריך הש"ס הבא עליה באשם תלוי קאי ומאי פריך ותירץ דהכי פריך הבא עליה באיסור אשם תלוי קאי כ] ועוד יש לומר דפריך התם לרב נחמן כא] דמתרץ הכא טעמא דרב משום איקבע איסורא והיכא דאכל עובד כוכבים הראשונה כב] משום השניה חייב משום דאיקבע איסורא וניחא התם דפריך שפיר שהרי כבר איקבע איסורא שהיתה אשת איש: **ותני** עלה וחייבים באשם תלוי. וקשה שהרי הכא משמע דברייתא מפרשא למתני' והתם כג] פרק כל היד (נדה יד:) לא משמע הכי דאמר על מתני' ופטורין מן הקרבן תנא וחייבין באשם תלוי ותנא דידן סבר בעינן חתיכה משתי חתיכות ל) ועוד קצת קשה אמאי לא כד] קאמר מהא (הוריות דף ח:) ומביאין אשם תלוי על עשה ועל לא תעשה שבנדה ואע"ג דליכא שתי חתיכות כה]: איתיביה

אכל אחד מהן. וכסבור שומן הוא ואחר כך נודע שהאחד היה חלב וזה לא ידע איזו אכל מביא אשם תלוי אבל אם בשעת אכילה היתה לו ספק והזיד ואכלה מספק מזיד הוא ופטור: **שגג באחת מהן.** כסבור זו היא אשתו ואחר כך נסתפק איזו (ד) היתה מביא אשם תלוי ואם נודע לו שאחותו היתה מביא חטאת: **כך על לא הודע שלהן.** כגון אכל שתי חתיכות כסבור (ה) שומן הן ואחר כך נודע שהן ספק אינו מביא אלא אשם תלוי אחד הואיל ולא נודע בין אכילה לאכילה שספק חלב אכל: **ואם היתה ידיעה בינתים.** ידיעת ספק: **כשם שהוא מביא חטאת על כל אחת.** אם היתה ידיעה ודאי בינתים: **כך.** בידיעת ספק מביא שני אשמות תלויין: **גמ' חתיכה אחת שנינו.** אכל חתיכה אחת כסבור שומן הוא ואחר כך נודע לו שספק הוא היינו הא דקתני מתני' ספק אכל חלב וכו': **חתיכה משתי חתיכות.** כדמפרש בסיפא חלב ושומן לפניו כו' אבל חתיכה אחת פטור: **מצות כתיב.** בויקרא גבי אשם תלוי ועשתה אחת מכל מצות ה' אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו והביא (ו) את אשמו וגו': **מצוות קרינן.** דמשמע אחת מתוך שתים: **ב' חתיכות מיבעיא.** דבשלמא חתיכה אחת איכא לפלוגי משום טעמא דלקמן דאי אפשר לברר איסורו או דלא איקבע איסורו אבל שתי חתיכות ליכא למימר הכי: **כוי.** ספק בהמה ספק חיה: **אשם תלוי.** אף על גב דליכא חתיכה אחת משתי חתיכות אם אכל חלבו בשוגג כסבור חיה הוא יא]: **ספק בן תשעה כו'.** היבמה שנתייבמה בתוך שלשה חדשים: **וחייבים באשם תלוי.** שמא בן הראשון הוא ונמצא שבא על אשת אח שיש לה בנים שהוא בכרת והא אשה דומיא דחתיכה אחת היא: **נמצא על שלו.** במסכת נדה בפרק כל היד (דף יד.) דרך בנות ישראל משמשות בשני עדים שני סדינים לקנח אחד לו ואחד לה נמצא על שלו ודאי בשעת תשמיש היה ובועל נדה בשוגג הוה וחייבים שתי חטאות: **אתיום.** לשון יווני הוא. כלומר לאחר תשמיש: **לאחר זמן.** התם [שם:] מפרש שיעורא: **וחייבין באשם תלוי.** ואמאי הא ליכא שתי מצוות: **אפשר לברר איסורו.** דאשם תלוי אינו בא אלא להגין מן הייסורין עד שיודע לו ויביא חטאת כדמפרש בפרק בתרא (לקמן כה.) הילכך שתי חתיכות [ואכל אחת] ונשארה האחת אפשר שיבוא לאחר זמן בקי שיכיר אם זו הנותרת שומן ודאי חלב אכל ויביא חטאת אבל חתיכה אחת ואכלה אי אפשר לבררה: **מאי איכא בין רבא.** דאמר לעיל טעמיה דרב משום יש אם למקרא: **לר' זירא.** דמפרש טעמיה דרב (ז) לברר איסורו: ה"ג **איכא בינייהו כזית ומחצה.** כגון ב' חתיכות בזו כזית ובזו כחצי זית ואכל את של כזית ואין ידוע אם הוא חלב או שומן: **לרבא ליכא מצוות.** כב] ליכא ב' זיתים ופחות מכזית כמאן דליתיה: **לר' זירא אפשר לברר האיסור.** בחצי זית זה הנשאר: **כוי חייבים כו'.** והא אי אפשר לברר איסורו:

עין משפט נר מצוה

ב א מיי' פ"ח מהל' שגגות הל"ב:
ג ב ג מיי' שם הל"ו:
ד ד מיי' שם הלכה ב:
ה ה מיי' שם וכאידך מ"ד:
ו ו מיי' פ"א מהל' יבום הלכה כג טוש"ע אה"ע סי' קס"ד סעיף ו:
ז ז מיי' פ"ח מהל' שגגות הלכה ב וכאידך מ"ד:
ח ח ט מיי' שם ופ"ה הל' ו:

מוסף רש"י

אכל חלב וחלב. שני זיתים והפסיק ביניהם יותר מכדי אכילת פרס דהוו להו שתי אכילות (שבת עא.). **יש אם למסורת.** כמה שכתב משה ומסר בספר תורה לישראל, היא האם והעיקר, ולא כמו שהוא נקרא (סוכה ו:) כמה שנמסרה כתב של תיבה למשה אנו צריכין לדורשה ולא לפי המקרא (מכות ז:) שנמסרה כתיבתו לכתבו חסירה (סנהדרין ד.). **יש אם למקרא.** בתר קרייה אזלינן דהיא עיקר (סנהדרין ד.). **לא תיזלא בתר איפכא.** דבר שאינו (קדושין מו.) או: לא תשיבו בבית המדרש ממשנה הנהפכת לשני צדדים, שיוכל המתרץ לתרץ משמעה אחר דבריו (כתובות מח:). **יוציא והולד כשר.** ממה נפשך (יבמות לה:). **נמצא על שלו.** דם על המפה שקנח בה אחר תשמיש (שבועות יח.) ואפילו לאחר זמן ששהה לאחר בעילה זמן ארוך קודם קינוח בידוע שהיה דם בשעת תשמיש, טמאין. שניהם טומאת שבעה כדין בועל נדה, כדכתיב (ויקרא טו) ותהי נדתה עליו (נדה יד.) היא משום נדה והוא משום בועל נדה, דודאי ראתה דם קודם בעילה או בשעת בעילת תשמיש (שבועות שם). **על שלה אתיום.** מיד לאחר בעילה (נדה שם). **לאחר זמן.** לאחר אותיום, טמאין מספק. שניהם שבעה ימים, ומיהו טומאת ספק הוא לתלות אבל לא לשרוף (שם). **ותני עלה.** אנמצא לאחר אותיום קאי, דקתני במתני' ופטורין מן הקרבן (שם יד:).

שיטה מקובצת

א] בו חלב ושומן לפניו: ב] כשם שאם אכל אות ש' נמחק: ג] ע"י בחדושין: ד] למקרא מצוות בקצת ס"י וכן גריס הרגמ"ה מצות בויו אחד ואין ההפרש רק הנקודה שרב אסי מנקד מצות וחייא בר רב מצות וכן לקמן בדברי רב: ה] לא תיזלו בתר: ו] שתי חתיכות צריכא למימר. מכאן נמי מוכח דסמיך אטעמא דלקמן דאפשר לברר איסוריה או איקבע איסוריה דאל"כ מה חילוק יש בין ב' חתיכות לחתיכה אחת. תוס': ז] צריך לומר זו תיבת למימר נמחק: ח] אכל חלב ספק: ט] אמר רבה מאי אות א' נמחק: י] שישגוג בשתי מצות מצות קרינן: יא] אביי לרבה ר' אלעזר. ר' אלעזר גרסינן דאליביה אמרינן לקמן דלא בעינן חתיכה מב' חתיכות ובמקומו אפרשנו. תוס': יב] חייבין על חלבו אשם: יג] רבי אלעזר (אות י' נמחק) סבר יש אם למסורת ואנא ס"ל דתנא דידן פליג עליה וסבר יש אם למקרא ואנא סבר כותיה: יד] כשר וחייבין באשם: טו] חייב באשם תלוי הא מני ר' אלעזר היא: טז] א"ר זירא אמר תיבת חייא נמחק: יז] חתיכה אחת ספק: יח] טעמא דרבה לטעמא אות א' נמחק: יט] ומחצה לרבה אות א' נמחק: כ] ר' אלעזר אומר כו' א"ל ר' אלעזר סבר: כא] הוא וקשיא לחייא בר רב: כב] מצוות דליכא ב': כג] כשיעור דכך צ"ל אות ב' נמחק: כד] איקבע. גליון נ"א דאיברר ודלא כגירסת רש"י ז"ל לקמן: כה] ומ"מ מסופק א) זה מאי תיבת האי ל"ש: כו] דספק אם יום: כז] המלאכה שהיא מרובה שפעל בשבת לפי מה שיבין כמה תיבת שיש נמחק: כח] מעט והוא עשה מלאכה מרובה דפעל מלאכה תיבת רבה ל"ש: כט] אבל הקשה ר"ת דרב תיבת קשה ל"ש: ל] קאי. גליון ונהי דליכא קרבן מ"מ בספק איסורא קאתי והיכא קאמר דלא תצא. הרא"ש ז"ל: לא] נחמן דמפרש הכא: לב] הראשונה וישראל השניה תיבת משום נמחק: לג] בפ' כל: לד] לא מייתי ההיא דהוריות דקאמר ומביאין: לה] חתיכות דנדה חתיכה אחת היא:

א) נראה שצ"ל איזה זית אכל.

מסורת הש"ס

א) שבת עא., ב) [לקמן כג.], ג) [פסחים פו: קדושין יח: וש"נ], ד) [כתובות מח: קדושין מו.], ה) [נ"ל תיזלו כ"א בקדושין ע"ש פרש"י], ו) [עירובין עו. וש"נ], ז) [לקמן יח. יבמות קיג. ע"ש תוספתא בכורים רפ"ב], ח) [קדושין יח: וש"נ], ט) יבמות לה:, י) נדה יד. שבועות יח., כ) [נדה יד:], ל) תוס' בנדה כתבו תירוץ על זה,

תורה אור השלם

1. וְאִם נֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא וְעָשְׂתָה אַחַת מִכָּל מִצְוֹת יְיָ אֲשֶׁר לֹא תֵעָשֶׂינָה וְלֹא יָדַע וְאָשֵׁם וְנָשָׂא עֲוֹנוֹ: ויקרא ה יז
2. אֲשֶׁר נָשִׂיא יֶחֱטָא וְעָשָׂה אַחַת מִכָּל מִצְוֹת יְיָ אֱלֹהָיו אֲשֶׁר לֹא תֵעָשֶׂינָה בִּשְׁגָגָה וְאָשֵׁם: ויקרא ד כב

הגהות הב"ח

(א) במשנה כשם שאם אכל חלב ודם: **(ב)** שם גמרא ואין צריך למימר זו קתני ולחייא בר רב: **(ג)** שם ותני עלה וחייבים באשם תלוי כצ"ל ותיבת משום נמחק: **(ד)** רש"י ד"ה שגג וכו' איזו מהן היתה: **(ה)** ד"ה כך על וכו' כסבור ששתיהן שומן הן ואח"כ נודע שכל אחת מהן ספק וכו' ולא נודע לו בין: **(ו)** ד"ה מצות כתיב וכו' והביא וגו' כצ"ל ותיבות את אשמו נמחק: **(ז)** ד"ה לרבי זירא וכו' דרב דאי אפשר לברר איסורו:

רבינו גרשום

נדות יוכיח שאין בהן אלא אזהרה אחת שהן מוזהרין עליהן והן אין מוזהרות עליו דעדיין קטנות הן ואינן בנות אזהרות ואעפ"כ חייב על כל אחת ואחת: אע"פ שאין בהן עכשיו אזהרה יש בה לאחר זמן. כשהן גדולות יש בהן ב' אזהרות תאמר בשבת כו': הבא על הבהמה יוכיח. שאין בה אלא אזהרה אחת בלבד שהוא מוזהר על הבהמה והבהמה אינה מוזהרת ואעפ"כ חייב עליה על כל ביאה וביאה אף אני אביא שבת: אמרתי לו בהמה כשבת כלומר בהמה דאין לו בה אלא באזהרה אחת מיבעיא לי נמי כמו שבת אי חייב אחת על ביאות הרבה או על כל אחת ואחת: מאי קא מיבעיא ליה לר' עקיבא אי שבתות הרבה כחילוק גופין של נדה דמיין לחייבו על כל שבת ושבת כמו הבא על נדות הרבה שחייב על כל נדה ונדה: א"כ ניבעי מיניה העושה מלאכה אחת בשבתות הרבה דומיא דנדה דמלאכה אחת היא: אי וולדי מלאכות כמלאכות דמיין. לחייב עליהן כאבות מלאכות ואי לא קא בעי מיניה משום הכי קאמר מעין מלאכה א"כ ניבעי מיניה העושה מלאכות הרבה תולדות מעין מלאכה אחת בשבת אחת ואמאי קאמר בשבתות הרבה: תרתי בעא מיניה והכא מתרצי לבעיא דידיה העושה (מעין) מלאכה אחת בשבתות הרבה היינו אי כגופין דמיין או העושה מלאכות הרבה מעין מלאכה אחת אפילו בשבת אחת בהעלם אחת. היינו אי וולדי מלאכות כמלאכות דמיין: א)ופשט ליה דשבתות כי גופין דמיין. מנדה מה אם בנדה אחת חייב על כל ביאה וביאה כ"ש על ביאות של נדות הרבה דגופין מוחלקין דחייב על כל אחת ואחת. אף שבתות נמי כי גופין דמיין: ופשט ליה דוולדי מלאכות כמלאכות דמיין. מדקאמר ומה נדה שאין בה תוצאות הרבה הא אי הוו בה תוצאות הרבה הוה חייב על כל מין ומין אף בשבת דיש בה תולדות ליחייב על תולדה כעל אב: ושבת הידא קא מיבעיא ליה. כלומר אי בשגגת שבת וזדון מלאכות או בזדון שבת ושגגת מלאכה. אי שגגת שבת וזדון מלאכות דאינו חייב על כל מלאכות של כל שבת ושבת אלא אחת הואיל וזדון מלאכות: ופשיטא ליה דימים של חול שבינתים שבין של כל שבת ושבת הויין ידיעה לחלק לחטאות. אע"ג דבהעלם אחד הן: אבל זדון שבת ושגגת מלאכות. היינו בהעלם אחת: ובעי מיניה אי שבתות כגופין דמיין. לחלק לחייבו על כל שבת ושבת ועל כל אב מלאכה ומלאכה הואיל והעלם מלאכות בידו אי לא: או דלמא זדון שבת ושגגת מלאכות פשיטא ליה לר' עקיבא דשבתות כגופין דמיין הואיל דאיכא חילוק חטאות ומלאכות דבשגגת מלאכות חייב על כל מלאכה ומלאכה ה"ה הכי איכא חילוק שבתות וכגופין דמיין וחייב על כל שבת ושבת: ושגגת שבת וזדון מלאכות כיון דאינו חייב אלא אחת על כל המלאכות הוא דבעי מיניה דימים של בינתים כיון דשגג שבתות הרבה בהעלם אחת מי הוויין ימים שבינתים שבין שבת לשבת ידיעה לחלק אי לא אמר רבא מסתברא דשגגת שבת כו': אמר ב)רבא מנא אמינא לה. דזדון שבת ושגגת מלאכות בעא מיניה אי כגופין דמיין ופשט ליה דכגופין דמיין דחייב על כל שבת ולא קביל מיניה ר' עקיבא. ופשט ליה נמי דוולדי מלאכות כמלאכות דמיין דחייב על כל אחת ואחת ולא קביל מיניה: דתנן כלל גדול אמרו בשבת כל השוכח עיקר שבת. כגון תינוק שנשבה לבין הגוים דלא ידע בשבת בעולם: אינו חייב אלא חטאת א' לכשיודע לו דהא העלם זה וזה בידו: היודע עיקר שבת. שיודע שנצטוה על השבת אבל אינו יודע שהיום שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה. שלא היה יודע שהוא שבת אבל היה יודע שאלו מלאכות אסורין בשבת דהיינו שגגת שבת וזדון מלאכות חייב על כל שבת ושבת בלבד ולא על כל מלאכה משום דפשיטא ליה דשגגת שבתות ימים שבינתים הוויין ידיעה לחלק. והיודע שהוא שבת היום דהוה זדון שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה בהעלם אחת בשגגת מלאכות חייב על כל אב מלאכה ומלאכה: ואילו חייב על כל אב מלאכה של כל שבת ושבת לא קתני: מני הא מתניתין דכלל גדול. וכי תימא ר' אליעזר היא דאמר במתניתין חייב על כל אחת ואחת: אימא סיפא דמתניתין דכלל גדול. העושה מלאכה הרבה מעין מלאכה אחת דהיינו תולדה ואב אינו חייב אלא חטאת אחת: ואי ר' אליעזר היא הא ר' אליעזר מחייב על וולדי מלאכות כמלאכות. כדאמר לעיל אלא פשיטא ר' עקיבא היא. הא מתניתין: וש"מ שגגת שבת וזדון מלאכות פשיטא ליה. לר' עקיבא דימים של בינתים הוויא ידיעה לחלק ולהכי פסיק ותנא והיודע עיקר שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה חייב על כל שבת ושבת: וזדון שבת ושגגת מלאכה הוא דבעא מיניה אי כגופין דמיין לחייב על כל שבת ושבת: ופשט ליה. כדחזינן במתניתין דאמר ליה דחייב על כל אחת ואחת ולא קביל מיניה מדחזינן דלא פסקא במתני' דכלל גדול דהא ואילו חייב על כל אב מלאכה ומלאכה של כל שבת ושבת לחייבו על כל שבת ושבת לא קתני אלמא דלא קביל מיניה דשבתות כגופין דמיין ובעא מיניה וולדי מלאכות אי כמלאכות דמיין ופשטא דכי מלאכות דמיין. כדאמרינן לעיל ותרוייהו לא קביל א"ל אביי לרבא אימא איפכא אימא דזדון שבת ושגגת מלאכות פשיטא ליה לר' עקיבא דשבת לאו כגופין דמיין. הואיל ולא תנא דחייב על כל אב מלאכה ומלאכה של כל שבת ושבת: ושגגת שבת וזדון מלאכה הוא דבעא מיניה דימים שבינתים מי הוויין ידיעה לחלק אי לא ופשט ליה. מנדה דשגגת נדה וזדון ביאות ימים שבעה דנדה הויא ידיעה

א) ע"כ שייך לדף טז ע"א. ב) לפנינו בגמ' הגי' רבה ועי' בתוס' ד"ה אמר רבה ולפי גרסת רבינו רבא ניחא.